

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119245516
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6119245516.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu

GB management, a.s., so sídlom Slavníkova 2357/9, 169 00 Praha - Břevnov, IČO: 289 827 46, Česká republika, právne zastúpeného Zvara advokáti s. r. o., so sídlom Námestie SNP 1, 811 06 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 46 547 878, proti žalovanému A. B. C., bytom D. E. XX, XXX XX F., právne zastúpenému soukeník – štrpka s. r. o., so sídlom Strážnická 8141/5, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 862 711, o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 64Cbi/3/2019-372 zo dňa 24. apríla 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 64Cbi/3/2019-372 zo dňa 24. apríla 2025 p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou žalobu zamietol, druhou výrokovou vetou žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške rozhodne samostatným uznesením a treťou výrokovou vetou žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.03.2019 domáhal, aby súd určil, že popretie pohľadávky žalobcu ako veriteľa v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu SAPUCHA, s.r.o., Bratislava pod sp.zn. 1K 79/2015 žalovaným, ako popierajúcim veriteľom je neúčinné a aby určil, že pohľadávka žalobcu ako veriteľa vo výške 220.100,07 Eur je v konkurze v celom rozsahu zistená čo do právneho dôvodu, výšky prihlásenej sumy 220.100,07 Eur, vymáhateľnosti, poradia a zabezpečovacieho práva čo do druhu, poradia, predmetu a právneho dôvodu vzniku zabezpečovacieho práva. Žalobu odôvodnil tým, že výzvou doručenou žalobcovi dňa 21.02.2019 Mgr. Robert Antal - správca konkurznej podstaty úpadcu SAPUCHA, s.r.o. so sídlom Svetlá 1/0, 811 02 Bratislava, IČO: 46 879 501 (ďalej len „SAPUCHA s.r.o.“ alebo „úpadca“), žalobcovi oznámil popretie pohľadávky žalobcu žalovaným ako popierajúcim veriteľom vrátane oznámenia o začatí plynutia lehoty 30 dní od doručenia oznámenia o popretí pohľadávky na podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky. Popretie pohľadávky žalovaným považoval žalobca za neúčinné z dôvodu, že jeho pohľadávka prihlásená do konkurzu vedeného na majetok úpadcu SAPUCHA s.r.o. je v plnom rozsahu zistená čo do výšky, vymáhateľnosti, právneho dôvodu aj poradia ako pohľadávka zabezpečená zabezpečovacím právom. Konkurz na majetok úpadcu Cycle s.r.o. (v priebehu konkurzu Cycle s.r.o.

zmenila obchodné meno na SAPUCHA s.r.o.) bol vyhlásený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1K/79/2015 zo dňa 13.01.2016, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 13/2016 dňa 21.01.2016. Žalobca si do konkurzu v základnej prihlasovacej lehote prihláškou zo dňa 23.02.2016, doručenou správcovi dňa 25.02.2016, prihlásil pohľadávku proti dlžníkovi EKOTREND MYJAVA spol. s r.o. so sídlom Rudník 16, 906 23 Rudník, IČO: 36 319 261, ktorá pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu zanikla zlúčením so schránkovou spoločnosťou Cycle s.r.o. Existenciu pohľadávok, prihlásených do konkurzu úpadcu, t.j. nielen pohľadávku žalobcu, ale aj všetky prihlásené pohľadávky ostatných veriteľov, spochybnil námietkou zo dňa 21.03.2016 konateľ A. D., ktorého ustanovenie ako konateľa úpadcu bolo v obchodnom registri zverejnené až v priebehu konkurzu s tým, že do funkcie ho ustanovil v tom čase jediný spoločník úpadcu, spoločnosť EKOTREND Kft. so sídlom v Maďarsku, ktorej spoločníkom aj konateľom je A. B. C.. Žalobca sa domnieva, že námietky A. D., ktorý v minulosti nevykonával žiadnu riadiacu funkciu v spoločnosti EKOTREND MYJAVA spol. s r.o., vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné odmietnuť ako čisto účelové. Napriek tomu však správca úpadcu namietané pohľadávky (teda všetky pohľadávky prihlásené do konkurzu) poprel. Žalobca v zákonom stanovenej lehote podal žalobu proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu; konanie o určenie popretej pohľadávky bolo vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 64Cbi/12/2016. Na základe opakovanej žiadosti žalobcu správca úpadcu uznal pohľadávku žalobcu v celom rozsahu čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti, poradia a zabezpečenia, dôsledkom čoho je predmetná pohľadávka žalobcu v celom rozsahu zistená. Žalobca ďalej namietol neúčinnosť popretia pohľadávky žalovaným z dôvodu, že pohľadávka žalobcu ako veriteľa je už v konkurze zistená a že ju poprel veriteľ, ktorý si do konkurzu prihlásil pohľadávku po uplynutí základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok, keď poukázal na § 28 ods. 2 a ods. 3 a § 32 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ako „ZKR“, resp. „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“). Žalobca vyslovil názor, že za „ďalšie práva“ spojené s prihlásenou pohľadávkou, aj keď tieto ZKR v § 28 ods. 3 taxatívne neuvádza, je potrebné považovať aj právo na popieranie pohľadávok veriteľov, ktorých pohľadávky už boli v konkurze zistené, kedy z ustanovenia § 32 ods. 3 písm. a) vyplýva, že pohľadávku, prihlásenú do konkurzu v základnej prihlasovacej lehote veriteľ (inej pohľadávky) môže poprieť do 30 dní od uplynutia základnej prihlasovacej lehoty. Podľa § 32 ods. 3 písm. b) ZKR oneskorenú pohľadávku (teda pohľadávku prihlásenú po uplynutí základnej prihlasovacej lehoty) veriteľ môže poprieť do 30 dní od zverejnenia oneskorenej pohľadávky v Obchodnom vestníku. Logicky potom vyplýva, že novú, oneskorenú pohľadávku môže poprieť len veriteľ, ktorý už má pohľadávku prihlásenú v konkurze. Žalobca mal ďalej za to, že (pri extenzívnom výklade) v spojení s § 28 ods. 3 ZKR popierať pohľadávky iných veriteľov môže len veriteľ, ktorý si do konkurzu prihlásil pohľadávku v základnej prihlasovacej lehote. Žalobca považoval za v rozpore s logickým, aj teleologickým výkladom pri ust. § 32 ods. 3 ZKR v spojení s § 28 ods. 3 ZKR, aby právo veriteľa poprieť „oneskorenú“ pohľadávku platilo aj opačne, teda aby veriteľ „oneskorenej“ pohľadávky mohol popierať pohľadávky veriteľov, ktoré už boli v konkurze zistené. V prípade, ak by bolo umožnené veriteľom, ktorí si pohľadávku prihlásili po uplynutí základnej prihlasovacej lehoty, popierať už zistené pohľadávky iných veriteľov, základná povinnosť správcu podľa § 32 ods. 1 ZKR by nemala žiadny význam a akýkoľvek veriteľ, ktorý by si prihlásil do konkurzu ďalšiu „oneskorenú“ pohľadávku, by mohol kedykoľvek (aj opakovane) popierať v konkurze už zistené pohľadávky. Pri aplikovaní uvedeného výkladu by sa veriteľ už zistenej pohľadávky, ako je to aj v tomto prípade žalobcu, dostal do neistého právneho postavenia, keď by sa musel domáhať na súde žalobou proti popierajúcemu veriteľovi o určenie (už zistenej) pohľadávky, a to ad absurdum aj opakovane, ak by následne zistenú pohľadávku poprel ďalší „oneskorený“ veriteľ. Popretie pohľadávky žalobcu žalovaným, po uplynutí troch rokov od vyhlásenia konkurzu, žalobca považoval za účelové, obštrukčné a právne neúčinné. Záverom ako ďalší dôvod neúčinnosti popretia pohľadávky žalovaným žalobca označil nesplnenie preddavkovej povinnosti spojenej s popretím pohľadávky vo výške stanovenej § 32 ods. 18 ZKR v znení účinnom od 1. januára 2018, t.j. vo výške 2 % zo sumy, ktorá bola popretá. Ak aj bol konkurz na majetok úpadcu vyhlásený pred účinnosťou zákona č. 264/2017 Z.z., k popretiu pohľadávky popierajúcim veriteľom, t.j. k vyvolaniu konania súvisiaceho s konkurzom, došlo až po 1. januári 2018, za účinnosti už novelizovaného znenia ustanovenia § 32 ZKR, pričom žalovaný zložil na účet správcu úpadcu len sumu 350,-- Eur.

3. Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 24.04.2025 uplatnil sudcovskú koncentráciu konania v zmysle § 153 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a súčasne zamietol návrh uplatnený stranou žalobcu na vykonanie dokazovania zaviazaním žalovaného povinnosťou predložiť výpis z obchodného registra spoločnosti s reg. č. CG.12-09-009213 v úradnom preklade v slovenskom jazyku. Právna zástupkyňa žalobcu navrhla vykonať dokazovanie zaviazaním

žalovaného na predloženie výpisu z obchodného registra spoločnosti, na ktorú bola prevedená pohľadávka žalovaného konkrétne s číslom 12-09-009213, a to v úradnom preklade v slovenskom jazyku s poukazom na rozpor, ktorý žalovaný uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 15.06.2020, kde oznámil, že pohľadávku postúpil na spoločnosť EKOTREND Kft. reg. č. Cg.12.09.009371, avšak predložil zmluvu o postúpení pohľadávky na spoločnosť reg. č. Cg.12-09-009213, za účelom preukázania skutočnosti, na akého veriteľa bola pohľadávka platne postúpená. Právny zástupca žalovaného sa k uvedenému návrhu na vykonanie dokazovania vyjadril tak, že nie sú splnené predpoklady na to, aby mu mohol súd uložiť edičnú povinnosť najmä z dôvodu, že dôkazné prostriedky, ktoré právna zástupkyňa žalobcu navrhla doložiť do súdneho konania sú verejne dostupné, ide predovšetkým najmä o výpisy z obchodného registra. Súd prvej inštancie toto svoje rozhodnutie odôvodnil nedôvodnosťou takto navrhnutého dôkazu s poukazom na to, že návrh na pristúpenie spoločnosti do konania na miesto žalovaného nebol vykonaný zo strany žalobcu. Preto súd prvej inštancie nevzhliadol dôvod na zisťovanie existencie daného subjektu a preukázanie pasívnej vecnej legitímácie spoločnosti, nenavrhnutej vstúpiť do konania namiesto žalovaného. Navyše konštatoval, že zmluva o postúpení pohľadávky žalovaného na uvedený subjekt je súčasťou aj konkurzného konania, kde konkurzný súd vyhodnotil, že došlo k postúpeniu pohľadávky na daný subjekt, keď vydal rozhodnutie v danej veci, ktoré je dnes právoplatné. S poukazom na uvedené, kedy žalobca nenavrhuje zmenu účastníka na strane žalovaného na uvedený subjekt a žalovaný nemôže sám navrhnúť svoju zmenu ako žalovaného, iba sa bránil tým, že namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, súd prvej inštancie vyhodnotil, že vykonanie takéhoto dôkazu je nehospodárne. Žalobca mohol navrhnúť vykonanie takéhoto dôkazu už skôr, a to do dňa uskutočnenia tohto pojednávania, už aj pri svojom vyjadrení, ktoré súdu po výzve doručil dňa 13.03.2025 s tým, že ak by súd taký dôkaz pripustil, tak takýto dôkazný prostriedok mohol byť súčasťou spisu. V súčasnosti by však vykonanie takéhoto dôkazu malo za následok odročenie pojednávania, a preto súd prvej inštancie s poukazom aj na sudcovskú koncentráciu konania, aj na hospodárnosť konania takýto dôkaz ako nedôvodný nepripustil.

4. Súd prvej inštancie na základe nesporných skutkových tvrdení, o ktorých pravdivosti nenadobudol ani na základe vykonaného dokazovania pochybnosti (§ 186 ods. 2 CSP), ďalej na základe vykonaného dokazovania a na základe skutočností známych súdu z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP) zistil, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1K/79/2015 zo dňa 13.11.2015, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 223/2015 dňa 20.11.2015 bolo začaté konkurzné konanie voči dlžníkovi Cycle s.r.o. so sídlom Hronská 85, 974 01 Banská Bystrica (v súčasnosti SAPUCHA s. r. o. so sídlom Závodná 3, 821 06 Bratislava). Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1K/79/2015 zo dňa 13.1.2016, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 13/2016 dňa 21.1.2016 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Miloš Levrinc so sídlom kancelárie J. Kozáčka 13E, 960 01 Zvolen. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 43CoKR/8/2016-192 zo dňa 21.04.2016. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1K/79/2015 zo dňa 25.05.2016, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 104/2016 dňa 31.05.2016 bol odvolaný pôvodný správca JUDr. Miloš Levrinc a do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený správca Mgr. Robert Antal so sídlom kancelárie Ul. Kláry Jarunkovej 2, 974 04 Banská Bystrica.

5. Súd prvej inštancie za nesporné vyhodnotil, že žalovaný poprel pohľadávku žalobcu vo výške 220.100,07 Eur popretím zo dňa 08.02.2019, doručeným správcovi dňa 11.02.2019 a dňa 08.02.2019 bola pripísaná na účet úpadcu zo strany žalovaného kaucia v sume 350,-- Eur.

6. Za nesporné súd prvej inštancie považoval tiež to, že konkurzný súd uznesením č.k. 1K/79/2015-1484 zo dňa 20.5.2020 rozhodol o povolení vstupu nového veriteľa spoločnosti EKOTREND Kft. namiesto žalovaného do konkurzného konania úpadcu, pričom uznesenie o povolení vstupu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 104/2020 dňa 02.06.2020 a právoplatnosť nadobudlo dňa 18.06.2020.

7. Z výpisu z obchodného registra Maďarskej republiky zo dňa 16.04.2025 k spoločnosti reg. č. CG.12-09-009371 súd prvej inštancie zistil, že spoločnosť je zapísaná. Z výpisu z obchodného registra Maďarskej republiky zo dňa 16.04.2025 k spoločnosti reg. č. 12-09-009213 vyplýva, že nie sú v ňom zapísané žiadne údaje.

8. Z archivovaného výpisu z obchodného registra spoločnosti EKOTREND Kft. k dátumu 14.06.2015, registračné číslo spoločnosti Cg. 12-09-009213 súd prvej inštancie zistil, že zápis spoločnosti je v štádiu konania.

9. Z oznámenia správcu úpadcu zo dňa 19.03.2025 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný doručil správcovi dňa 11.02.2019 popretie pohľadávky žalobcu a dňa 08.02.2019 uhradil kauciu v sume 350,-- Eur na účet úpadcu v zmysle predchádzajúcej právnej úpravy. Správca popretie pohľadávky žalobcu žalovaným nepovažoval za účinné. Správca písomne uznal pohľadávku žalobcu dňa 14.09.2016.

10. Súd prvej inštancie konštatoval, že po právoplatnosti čiastočného zastavenia konania o určenie právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti, poradia a zabezpečovacieho práva predmetnej pohľadávky, zostalo predmetom konania určenie neúčinnosti popretia popierajúcim veriteľom.

11. Vzhľadom k tomu, že konkurzné konanie sa začalo dňa 21.11.2015, súd prvej inštancie aplikoval na celé toto konanie zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu začatia konkurzného konania. Na predmetnú vec aplikoval ustanovenia § 25 ods. 1 a 5, § 28 ods. 2 a 3, § 32 ods. 2, 3, 5, 6, 7 a 9, § 27 ods. 1 písm. a), ods. 5 a § 26 ods. 4 ZKR.

12. Súd prvej inštancie zistil, že žaloba o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky popierajúcim veriteľom bola na súd podaná v 30 dňovej lehote od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky popierajúcim veriteľom žalobcovi, teda včas. Predmetom konania po čiastočnom zastavení konania o určenie popretej pohľadávky na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cbi/3/2019-48 zo dňa 19.6.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41CoKR/32/2019 zo dňa 20.11.2019 zostalo určenie neúčinnosti popretia pohľadávky popierajúcim veriteľom, kde má žalobca jednak za to, že popretá pohľadávka je už v konkurze zistená, tiež že žalovaný ako popierajúci veriteľ si do konkurzu úpadcu prihlásil pohľadávku po uplynutí základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok, v dôsledku čoho poprel žalobcovu pohľadávku neúčinne a že žalovaný nesplnil svoju poplatkovú povinnosť správcovi konkurznej podstaty vo forme preddavku na trovy konania z výšky popretej pohľadávky. Žalovaný sa bránil predovšetkým námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, ako aj námietkou nedostatku naliehavého právneho záujmu na prejednanie tejto žaloby o určenie neúčinnosti popretia žalobcovej pohľadávky.

13. Súd prvej inštancie v tomto konaní nezistil nedostatok naliehavého právneho záujmu a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoKR/32/2019 zo dňa 20.11.2019, kde krajský súd uviedol, že hoci zákon o konkurze a reštrukturalizácii nepočíta so žalobou o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky, avšak súd nemôže o uvedenom nároku nekonať a nerozhodovať o ňom, pokiaľ správca sám nezhodnotí splnenie podmienok pre účinné popretie pohľadávky zo strany veriteľa. Súd prvej inštancie preto vyhodnotil, že táto žaloba by bez začatia konkurzného konania nebola, pričom zákon o konkurze a reštrukturalizácii počíta aj so situáciami, kedy súd neurčuje, že je žalobca veriteľom popretej pohľadávky, ale určuje neúčinnosť popretia, napríklad pri nezaplatení kaucíí, preddavkov, a teda aj rozhodnutie o neúčinnosti popretia je možné priamo v zmysle ZKR a nevyžaduje sa pri ňom preukazovanie naliehavého právneho záujmu. Navyše aj krajský súd takýto typ žaloby vo svojom rozhodnutí pripustil a aj zo samej podstaty žaloby vyplýva, že mohla byť podaná, preto súd prvej inštancie nevhliadol nedostatok naliehavého právneho záujmu na podaní tejto žaloby, kedy vyhodnotil, že naliehavý právny záujem je daný už zo samotnej podstaty sporu vyvolaného konkurzným konaním. Podľa názoru súdu, tak ako uviedol aj Krajský súd v Banskej Bystrici, táto žaloba ani nemusela byť podaná, ak by správca vyhodnotil neúčinnosť popretia zo strany žalovaného sám, keďže aj priamo z podania správcu na výzvu súdu vyplýva, že správca považoval popretie vykonané žalovaným za neúčinné. Čo sa týka tvrdení žalobcu, že súd má v danom prípade postupovať podľa rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 62Cbi/3/2019-91 zo dňa 11.02.2020 potvrdeného Krajským súdom v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 43CoKR/23/2020-124 zo dňa 29.07.2020, žalobcu TIMMA s.r.o. a rovnakého žalovaného, v ktorých bola určená neúčinnosť popretia pohľadávky v konkurznom konaní, súd prvej inštancie poznamenal, že predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané ešte predtým, než došlo k postúpeniu pohľadávky zo strany žalovaného. Preto uvedené rozhodnutie nemožno na toto konanie aktuálne aplikovať, keďže nastala iná skutková situácia, akou je postúpenie pohľadávky žalovaného na iného veriteľa a jeho zánik postavenia účastníka konkurzného konania. Z uvedeného dôvodu bolo zo strany súdu potrebné ďalej sa vysporiadať s namietanou pasívnou vecnou legitímáciou zo strany žalovaného.

14. K hlavnej obrane žalovaného, že nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom, keďže svoju pohľadávku zapísanú v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 13A postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2020 na nového veriteľa EKOTREND Kft. a kedy konkurzný súd rozhodol o povolení vstupu nového veriteľa namiesto žalovaného do konkurzného konania úpadcu, pričom uznesenie o povolení vstupu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 104/2020 dňa 02.06.2020 a právoplatnosť nadobudlo dňa 18.06.2020, súd prvej inštancie uviedol, že v konaní nebolo sporné, že v priebehu tohto konania došlo k zániku postavenia žalovaného ako účastníka konkurzného konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 1K/79/2015 v zmysle § 27 ods. 1 písm. a) ZKR v dôsledku povolenia vstupu nového veriteľa EKOTREND Kft, so sídlom Rákoczi út. 42 fszt. 7, 3100 Salgótarján, zapísaná v OR Cg-12-09-009213, Maďarsko do konkurzného konania namiesto pôvodného veriteľa. Preto od zverejnenia uvedenej skutočnosti v Obchodnom vestníku, môže práva spojené s nadobudnutou pohľadávkou v konkurznom konaní vykonávať len jej nadobúdateľ - nový veriteľ. S námietkou žalobcu, že žalovaný s postupovanou pohľadávkou nepreviedol právo popierať pohľadávku iných veriteľov, ani právo byť účastníkom tohto konania, nakoľko toto nebolo vyslovene uvedené v zmluve o postúpení pohľadávky, ani v oznámení o postúpení, súd prvej inštancie výslovne nesúhlasil, pretože uvedené vychádza priamo z ustanovení ZKR, konkrétne z § 32 ods. 2 ZKR, ktoré spája právo popierať prihlásené pohľadávky s procesným postavením v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu, a to buď správcu konkurznej podstaty alebo veriteľa prihláseného v konkurze vedenom na majetok úpadcu, tak rovnako aj účasti v prípadnom súdnom konaní spojenom alebo vyvolanom konkurzom vedeným na majetok úpadcu. Momentom zániku procesného postavenia veriteľa prihlásenej pohľadávky v konkurze vedenom na majetok úpadcu, takémuto veriteľovi zanikajú aj všetky práva spojené s jeho procesným postavením veriteľa prihlásenej pohľadávky v konkurze vedenom na majetok úpadcu. Hoci sa teda v samotnej zmluve o postúpení pohľadávok neurčuje, alebo nepíše priamo aj o práve spojenom s pohľadávkou, a to o práve popierať pohľadávku, vrátane práva aktívne vystupovať ako účastník v konaniach súvisiacich alebo vyvolaných konkurzom, predmetom ktorých je určenie ním popretej pohľadávky, tak uvedené vyplýva zo zákona. Obdobne sa postúpenie uvedených práv podľa názoru súdu prvej inštancie viaže aj na konanie o určenie neúčinnosti popretia, čiže nielen na konania o určenie popretej pohľadávky, ale aj na konanie o určenie neúčinnosti popretia. Súd prvej inštancie v tomto smere konštatoval, že pokiaľ úkon popretia pohľadávky v konkurznom konaní vykonal určitý subjekt - veriteľ ako účastník konkurzného konania, tak rovnako aj účasti v prípadnom sporovom konaní spojenom alebo vyvolanom týmto konkurzom, a to vrátane aj tohto konania vyvolaného v dôsledku práve tohto popretia, bude spojené s týmto subjektom len do momentu, kým nedôjde k strate jeho postavenia účastníka konkurzného konania v zmysle § 27 ods. 1 ZKR. Rovnako tak pôvodnému veriteľovi, ktorý už v dôsledku postúpenia pohľadávky touto pohľadávkou nedisponuje, neostáva zachovaná napr. možnosť vysloviť súhlas s dodatočným písomným uznaním pohľadávky popretej veriteľom v zmysle ustanovenia § 32 ods. 17 ZKR. Na uvedenom závere súdu nemôže zmeniť nič ani skutočnosť tvrdená žalobcom, že spoločnosť EKOTREND Kft. s reg. č. 12-09-009213 ako subjekt, na ktorý bola žalovaným postúpená pohľadávka, je v súčasnosti nefunkčná alebo neexistujúca. Tým, že žalovanému zaniklo procesné postavenie veriteľa prihlásenej pohľadávky v konkurze vedenom na majetok úpadcu, pričom žalobca doteraz nepreukázal, že by tomu bolo inak, kedy všetky práva vyplývajúce z jeho pohľadávky boli postúpené na nového veriteľa, avšak tohto nového veriteľa žalobca nežiadal pripustiť do tohto konania namiesto žalovaného, hoci ozrejmil svoje dôvody takého postupu, súd prvej inštancie toto v danom prípade posúdil tak, že v tomto konaní chýba pasívna vecná legitimácia žalovaného. Súd prvej inštancie poznamenal, že aj keby bolo preukázané, že nový veriteľ EKOTREND Kft. v súčasnosti nie je existujúcim subjektom, podľa jeho názoru by prestal byť veriteľom úpadcu, ale súčasný žalovaný by sa už spätne nestal v konkurznom konaní úpadcu veriteľom úpadcu. Súd prvej inštancie dal do pozornosti, že Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí č.k. 41CoKR/13/2024 zo dňa 12.03.2025 riešil situáciu, kedy popierajúci veriteľ potom, čo poprel pohľadávku inému veriteľovi, stratil postavenie účastníka v konkurznom konaní, kedy následne bolo z dôvodu právnej istoty žalobcu potrebné dôvodne podanej žalobe aj tak vyhovieť. Jednalo sa však o situáciu, kedy popierajúci veriteľ nemal právneho nástupcu, ako je tomu v tomto konaní, a kedy súdy vyhodnotili, že nemôže byť v neprospech žalobcu okolnosť vzniknutá na strane žalovaného, ktorý svoj status veriteľa v konkurznom konaní neobhájil, sám incidenčnú žalobu na určenie svojej vlastnej popretej pohľadávky nepodal, čím sám prispel k strate svojej pasívnej vecnej legitimácie v incidenčnom konaní bez zavinenia žalobcu. Súd prvej inštancie mal naopak za to, že v tomto konaní žalobca zavinil, že žalobe nebolo vyhovené, kedy nereflektoval riadne a včas na zmenu skutkovej situácie, ktorá v konaní nastala dôsledkom postúpenia pohľadávky žalovaným. Strata pasívnej vecnej legitimácie žalovaného z dôvodu straty jeho postavenia účastníka konkurzného konania v danom prípade bez toho, že by žalobca inicioval zmenu sporovej

strany žalovaného na nového veriteľa, na ktorého postúpením pohľadávky prešli všetky práva spojené s pohľadávkou, tak musí byť jednoznačným dôvodom na zamietnutie žaloby. K námietke žalobcu o zmätočnosti oznámenia žalovaného o postúpení pohľadávky, kedy v oznámení o postúpení pohľadávky bolo iné reg. č. spoločnosti, než v zmluve o postúpení pohľadávky súd prvej inštancie uviedol, že žalobca mal uvedené namietať skôr a súčasne, že správne reg.č. nového veriteľa vyplýva z rozhodnutia konkurzného súdu zverejneného v Obchodnom vestníku. Žalobca žiadal, aby súd skúmal existenciu nového veriteľa, na ktorého však vyslovene odmietal podať návrh na jeho pripustenie do konania na miesto žalovaného. Hoci žalobca opakovane uvádzal, že súd je povinný ex offo skúmať procesnú subjektivitu počas celého konania a že musí skúmať procesnú subjektivitu aj toho, kto má nastúpiť do konania namiesto žalovaného, súd prvej inštancie konštatoval, že skúmal procesnú subjektivitu žalovaného v tomto konaní, keď vyhodnotil, že táto nie je daná, pričom procesnú subjektivitu „toho, kto má nastúpiť do konania namiesto žalovaného“ neskúmal, pretože návrh na pristúpenie takéhoto subjektu nebol zo strany žalobcu v konaní podaný. Ak by bol takýto návrh na zmenu účastníka v tomto konaní podaný, tak by súd vzhľadom aj na námietky zo strany žalobcu, vykonával dokazovanie za účelom zistenia existencie daného subjektu. Preto stále platí, že v konaní bolo právoplatným rozhodnutím konkurzného súdu preukázané, že žalovaný už viac nie je účastníkom konkurzného konania. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že k návrhu na zmenu účastníka konkurzného konania v roku 2020 bol konkurznému súdu predložený certifikát spoločnosti z maďarského obchodného registra z roku 2015, tak súd prvej inštancie k uvedenému dodal, že nie je predmetom tohto konania skúmať, či k zmene účastníka konkurzného konania došlo platne. Námietku žalobcu uplatnenú na pojednávaní, že nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v tomto konaní spôsobil sám žalovaný postúpením jeho pohľadávky na iný subjekt, súd prvej inštancie nevyhodnotil ako dôvodnú. Mal za to, že žalobca sa mohol brániť predmetnými tvrdeniami v konaní už skôr. Teda nielen v konkurznom, ale aj v tomto konaní, mohol skôr iniciovať procesné postupy a nie až priamo na pojednávaní, kedy súd prvej inštancie považoval takúto obranu žalobcu za oneskorenú, ktorá by si vyžadovala odročenie pojednávania a ktorú vzhľadom na zistený skutkový stav nepripustil. Súd prvej inštancie záverom dodal, že aj keby bolo preukázané, že nový veriteľ neexistuje, tak súčasne žalovaný nie je účastníkom konkurzného konania, a teda nemôže byť pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní.

15. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, kedy považoval za preukázané, že žalovaný svoju pohľadávkou zapísanú v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 13A postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2020 na nového veriteľa EKOTREND Kft. a kedy konkurzný súd rozhodol o povolení vstupu nového veriteľa namiesto žalovaného do konkurzného konania úpadcu, pričom povolenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 104/2020 dňa 02.06.2020. Žalobca ako jediný subjekt je zákonom oprávnený navrhnúť vstup nového subjektu do konania na strane žalovaného v zmysle § 80 ods. 1 CSP, takýto procesný úkon v konaní neurobil, čím zapríčinil, že žaloba musela byť zamietnutá. Vzhľadom na vyslovenie nedôvodnosti žaloby kvôli nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, sa súd prvej inštancie už ďalej nezaoberal samotnými dôvodmi žaloby, a teda neúčinnosťou popretia žalobcovej pohľadávky žalovaným.

16. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP za použitia zásady úspechu tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP za použitia zásady úspechu tak, že žalovanému priznal aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania ako procesne úspešnej strane voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %.

18. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na úvod zdôraznil, že súd prvej inštancie si v zmysle záväzného pokynu odvolacieho súdu vyžiadal od správcu úpadcu výpis z účtu úpadcu, z ktorého mal za preukázané, že žalovaný uhradil na účet správcu len 350,-- Eur, čo v nadväznosti na právny záver odvolacieho súdu v tomto konaní dokazuje, že popretie pohľadávky žalovaným bolo neúčinné. Tvrdil, že súd prvej inštancie aj napriek tomu, že v konaní bolo preukázané

neúčinné popretie jeho pohľadávky, neposkytol mu súdnu ochranu pred preukázateľne účelovým a šikanóznym správaním sa žalovaného. Súd prvej inštancie porušil svoju procesnú povinnosť skúmať vecnú legitimitáciu strán sporu počas celého konania, teda aj žalovaným tvrdený zánik pasívnej vecnej legitimitácie, čím porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie. Poukázal na to, že na pojednávaní dňa 24.04.2025 vzniesol námietku pasívnej vecnej legitimitácie v konaní z dôvodu, že spolu s postúpenou pohľadávkou prešlo na postupníka aj právo popierať pohľadávky iných veriteľov. Uviedol, že na tomto pojednávaní vzniesol námietku a dôvodnú pochybnosť k postúpeniu pohľadávky žalovaného a k osobe nadobúdateľa pohľadávky, obchodnej spoločnosti registrovanej v Maďarsku. Zdôraznil, že v konkurznom konaní v čase, keď konkurzný súd o zmene účastníka rozhodoval, nebola a ani do dňa podania odvolania nebola preukázaná právna subjektivita nadobúdateľa pohľadávky žalovaného; právnu subjektivitu nepreukázal žalovaný ani vo svojom podaní zo dňa 15.06.2020, vadu podania neodstránil ani neskôr a ani potom, čo túto skutočnosť namietal na pojednávaní. Opakovane zdôraznil, že ak aj konkurzný súd vstup nadobúdateľa pohľadávky EKOTREND Kft. s ident. číslom Cb: 12-09-009213 ako nového účastníka v konkurze namiesto žalovaného uznesením zo dňa 20.05.2020 povolil, pričom vecnú legitimitáciu nadobúdateľa pohľadávky preukázal nie aktuálnym úradným prekladom výpisu z maďarského obchodného registra, ale archivovaným výpisom z roku 2015, nekonal dôsledne a svoju povinnosť preskúmať vecnú legitimitáciu osoby, ktorá mala do konkurzného konania vstúpiť, zanedbal. Nesúhlasil s vyjadrením súdu prvej inštancie, že aj on ako konkurzný veriteľ mohol povolenie vstupu EKOTREND Kft do konkurzného konania spochybniť. Návrh EKOTREND Kft na vstup do konkurzného konania vrátane úradného prekladu výpisu z maďarského obchodného registra z roku 2015 nebol a ani nie je uložený v elektronickom konkurznom spise a navyše, ak o vstupe konania rozhodoval súd, nevidel dôvod rozhodnutie súdu spochybňovať. Nespochybnil, že žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.06.2020 súdu oznámil, že svoju pohľadávku postúpil tretej osobe označenej ako EKOTREND Kft s identifikačným číslom Cg: 12-09-009371, k čomu doložil zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 24.02.2020, kde ako postupník je uvedený EKOTREND Kft s identifikačným číslom Cg: 12-09-009213. Zdôraznil, že žalovaný k zmluve nepriložil žiadny výpis z obchodného registra, ktorým by preukázal, že EKOTREND Kft ako osoba, na ktorú bola postúpená jeho pohľadávka má právnu aj procesnú subjektivitu. Povinnosť preukázať schopnosť osoby, ktorá by mala vstúpiť na strane žalovaného v tomto špecifickom prípade mal podľa názoru žalobcu preukázať žalovaný. Tvrdil, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď skutkové zistenia z konkurzného konania aplikoval na prejednávajúcu vec, a to bez ďalšieho preskúmania a napriek časovému odstupu piatich rokov bez toho, aby mal právnu a procesnú subjektivitu nadobúdateľa pohľadávky žalovaného preukázanú. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie žalovaným vznesenú námietku nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie akceptoval a vyhodnotil ako správnu bez toho, aby najskôr odstránil vadu v konaní spôsobenú žalovaným jeho neúplným podaním, pričom jeho zaťažil stratou sporu z dôvodu, že nepodal návrh na zmenu strany konania na strane žalovaného. Vyslovil názor, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie potom, ako na nedostatok podania žalovaného upozornil, preskúmať a vyhodnotiť, či je podanie žalovaného úplné a dostatočné na to, aby mohol podať kvalifikovaný procesný návrh na pripustenie zmeny strany v tomto konaní. Poukázal na to, že aj napriek tomu, že nie je povinnosťou veriteľa v konkurze zisťovať, či je iný konkurzný veriteľ nositeľom právnej subjektivity a procesnej spôsobilosti byť účastníkom konania, požiadal advokáta pôsobiaceho v Maďarskej republike o zabezpečenie listín priamo z registra maďarských obchodných spoločností. Z predložených listín vyplýva, že obchodnému registru bola predložená žiadosť zakladateľov A. B. C. a G. H. A. o registráciu spoločnosti s názvom EKOTREND Kft. a registrový súd žiadosť o registráciu zamietol, táto spoločnosť teda nevznikla a nikdy nemala právnu subjektivitu. Na základe novej žiadosti podanej rovnakými osobami ako zakladateľmi bola do maďarského obchodného registra zapísaná iná spoločnosť s rovnakým názvom EKOTREND Kft., aktuálne po zmene sídla s identifikačným číslom Cg: 12-09-009371. S odstupom značeného časového úseku, počas ktorého súd nekonal, žalobca nepovažoval za dôvodnú argumentáciu súdu, že vykonanie ním navrhnutého dokazovania k identifikácii osoby nadobúdateľa pohľadávky by si vyžadovalo odročiť pojednávanie, čo by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

19. Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil zánik procesného postavenia žalovaného v tomto konaní a nesprávne posúdil prevod práva, ktorým žalovaný nedisponoval. Tvrdil, že popretie jeho pohľadávky je neúčinné z dôvodu, že žalovanému právo popierať pohľadávky iných veriteľov zákon o konkurze a reštrukturalizácii nepriznáva. Pokiaľ teda aj konkurzný súd pripustil zmenu veriteľa v konkurze na základe prevodu pohľadávky zo žalovaného na EKOTREND Kft., reg.č. Cg: 12-09-009213, nemohlo dôjsť aj k prevodu práva, ktoré vôbec neexistovalo. Aj naďalej tvrdil, že právo popierať pohľadávky iných veriteľov rozhodne nie je právom spojeným s pohľadávkou

popierajúceho veriteľa, nie je ani príslušenstvom pohľadávky podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale osobitným právom, patriacim účastníkovi konkurzného konania v zmysle konkrétnych procesných ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Vyslovil názor, že ak žalovaný nemal právo poprieť jeho pohľadávku, nemohlo dôjsť ani k prevodu ani k prechodu neexistujúceho práva na iný subjekt aj v prípade, ak konkurzný súd pripustil zmenu účastníka v konkurze. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie z rozhodnutia konkurzného súdu o potvrdení zmeny účastníka v konkurze na EKOTREND Kft. vyvodil nielen nesprávne skutkové závery, že táto zmena bez ďalšieho skúmania nevyhnutne zakladá aj zmenu na strane žalovaného v tomto konaní, z čoho vyvodil aj nesprávny právny záver, že žalobu je v dôsledku straty procesnej subjektivity žalovaného potrebné zamietnuť.

20. Žalobca v odvolaní nakoniec namietal nesprávne právne posúdenie nároku na náhradu trov konania. Mal za to, že súd prvej inštancie postupoval čisto formálne, keď nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému z dôvodu, že bol v spore úspešný a bez ohľadu na posúdenie všetkých okolností, ktoré s osobou žalovaného súvisia a o ktorých mal vedomosť aj ako dohliadajúci konkurzný súd. Uviedol, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy špecifikum tohto konania, v ktorom sa bráni popretiu jeho pohľadávky žalovaným, pričom popretie žalovaným je nielen šikanózne, ale aj čisto účelové. Mal za preukázané, že ním podaná žaloba o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky bola dôvodná, podanie žalovaného, v ktorom oznámil postúpenie svojej pohľadávky je neúplné a je preukázaná aj sporná právna subjektivita postupníka. Aj napriek uvedenému súd prvej inštancie zaťažil povinnosťou nahradíť trovy konania výlučne žalobcu. Mal za to, že súd prvej inštancie mieru zavinenia nesprávne posúdil, rozhodol nesprávne a nespravodlivo, ak na prejednávanej vec aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP namiesto toho, aby vzal do úvahy okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP a nepriznal náhradu trov konania ani jednej strane.

21. Na záver žalobca uviedol, že predkladá odvolaciemu súdu dôkazy, ktoré na vlastné náklady zabezpečil po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie a ktoré sú významné nielen pre toto konanie, ale aj procesné postavenie nadobúdateľa pohľadávky žalovaného EKOTREND Kft., registračné č. Cg: 12-09-009213 ako účastníka v konkurze úpadcu SAPUCHA, s.r.o. Požiadal odvolací súd, aby na dôkazy ním predložené v odvolacom konaní prihliadol, a to najmä z dôvodu, že spor o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného nevyvolal žalobca, ale žalovaný, a to tým, že konkurzný súd uviedol do omylu, keď návrhu na zmenu účastníka v konkurze úpadcu nepriložil aktuálny výpis z maďarského obchodného registra Cg.. K oznámeniu o postúpení pohľadávky vo vyjadrení žalovaného zo dňa 15.06.2020 žalovaný nepriložil aktuálny, ani žiadny iný výpis z maďarského obchodného registra Cg.. Navrhol, aby odvolací súd na prejednanie odvolania nariadil pojednávanie, na ktorom vykoná dôkazy predložené odvolaciemu súdu k odvolaniu a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že popretie pohľadávky veriteľa GB management, a.s., Slavníkova 2357/9, 169 00 Praha – Břevnov, Česká republika, IČO: 289 82 746 v konkurze, vedenom na majetok úpadcu SAPUCHA, s.r.o. pod sp.zn. 1K/75/2015 popierajúcim veriteľom A. B. C. je neúčinné, žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, prípadne neprizná náhradu trov žiadnej strane.

22. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Mal za to, že odvolanie žalobcu je v celom rozsahu nedôvodné. Uviedol, že v konaní bolo nesporne preukázané, že konkurzný súd uznesením č.k. 1K/79/2015-1484 zo dňa 20.05.2020 rozhodol o povolení vstupu nového veriteľa spoločnosti EKOTREND Kft. namiesto žalovaného do konkurzného konania úpadcu SAPUCHA, s.r.o.. Uznesenie o povolení vstupu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 104/2020 dňa 02.06.2020 a právoplatnosť nadobudlo dňa 18.06.2020. Preto v dôsledku prevodu práv, o ktorých a koná, nesporne prestal byť účastníkom konkurzného konania, v nadväznosti na čo prestal byť nositeľom tvrdenej subjektívnej povinnosti v tomto sporovom konaní. Mal za to, že súd prvej inštancie potom správne postupoval, keď v prípade zistenia absencie pasívnej vecnej legitímácie zamietol žalobu. Uviedol, že aj z bodu 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie otázku vecnej legitímácie skúmal počas celého konania. K námietkam žalobcu týkajúcim sa postúpenia pohľadávky žalovaného a osoby nadobúdateľa pohľadávky a k nepreukázaniu právnej subjektivity nadobúdateľa pohľadávky, žalovaný uviedol, že zo skutočnosti, že konkurzný súd povolil vstup spoločnosti EKOTREND Kft. namiesto žalovaného do konkurzného konania vyplýva, že konkurzný súd o právnej subjektivite tejto spoločnosti nemal pochybnosti a považoval ju za preukázanú. O uvedenom svedčí aj tá skutočnosť, že v konkurznom konaní žiadny oprávnený subjekt vstup spoločnosti EKOTREND Kft. do konkurzného konania namiesto žalovaného nenamietal. Tvrdený nedostatok právnej subjektivity spoločnosti EKOTREND Kft. v konkurznom konaní nenamietal, dokonca ani žalobca, ktorý je taktiež

zapísaným veriteľom úpadcu. Žalovanému nebolo zrejmé, na základe čoho by bol ako postupca povinný preukazovať právnu subjektivitu postupníka. Takáto povinnosť mu nevyplýva zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu. Z uvedeného dôvodu preto platí, že nebol povinný preukazovať právnu subjektivitu spoločnosti EKOTREND Kft. ani vo svojom vyjadrení zo dňa 15.06.2020 tak, ako to tvrdí žalobca. Preto nemožno hovoriť o tom, že by toto jeho podanie trpelo akokoľvek vadou. V opačnom prípade súd by bol povinný podľa § 128, resp. § 129 CSP vyzvať ho na doplnenie alebo opravu takého podania, čo však neurobil. Pokiaľ mal žalobca akokoľvek výhrady k povoleniu vstupu spoločnosti EKOTREND Kft. do konkurzného konania, mal ich uplatniť priamo v konkurznom konaní. Uznal, že došlo k formálnej chybe pri uvedení vložky Cg. 12-09-009213, pod ktorou mala byť táto spoločnosť registrovaná v maďarskom obchodnom registri. Konkurzný súd však správne vyhodnotil, že chybné označenie vložky tejto spoločnosti, pod ktorou je registrovaná v maďarskom obchodnom registri, nemôže založiť dôvod na vznik pochybností o právnej subjektivite tejto právnickej osoby, a preto vstup tohto subjektu do konkurzného konania povolil. Aj v prípade, ak by konkurzný súd pri rozhodovaní o povolení vstupu uvedenej spoločnosti do konkurzného konania akokoľvek pochybil, podľa názoru žalovaného takéto pochybenie by nemalo žiadny vplyv na toto sporové konanie, čo podporil aj súd prvej inštancie, pričom poukázal na bod 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalovaný súhlasil so súdom prvej inštancie, že žalobca ako konkurzný veriteľ mohol povolenie vstupu spoločnosti EKOTREND Kft. do konkurzného konania spochybniť priamo v konkurznom konaní. To, že návrh spoločnosti EKOTREND Kft. na vstup do konkurzného konania nie je obsahom elektronického konkurzného spisu neznamena, že nie je súčasťou fyzického spisu, do ktorého mohol žalobca ako konkurzný veriteľ v súlade s § 97 CSP slobodne nahliadať. Preto námietku žalobcu, že návrh tejto spoločnosti do konkurzného konania nebol v elektronickom konkurznom spise, a teda sa s ním nemohol oboznámiť je bezpredmetná. Pokiaľ sa žalobca domnieva, že žalovaný mal povinnosť preukázať procesnú spôsobilosť osoby, ktorá mala vstúpiť do konania na strane žalovaného v tomto špecifickom prípade, mal uviesť, z čoho pre neho takéto povinnosť vyplýva a tiež, z čoho vyplýva žalobcom tvrdená špecifickosť tohto prípadu. Žalovaný tiež nesúhlasil s názorom žalobcu, že súd prvej inštancie bol povinný preskúmať úplnosť a dostatočnosť jeho podania na to, aby mohol žalobca podať kvalifikovaný procesný návrh na pripustenie zmeny v osobe žalovaného. Zároveň poukázal na bod 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaný vyslovil názor, že otázka procesnej subjektivity spoločnosti EKOTREND Kft. nie je vzhľadom na stav tohto konania relevantná. Uvedené dôvodil najmä z toho, že zo strany žalobcu nebol realizovaný návrh na zmenu v osobe žalovaného, a teda ani súd a ani žalovaný nie sú povinní zaoberať sa žalobcom namietanými skutočnosťami týkajúcimi sa procesnej subjektivity spoločnosti EKOTREND Kft. Tvrdenie žalobcu, že súd bol povinný ex offo skúmať, či osoba, ktorá mala nahradiť žalovaného v tomto konaní, je procesne spôsobilá byť stranou sporu, by obstálo iba v jedinom prípade, a to práve vtedy, ak by žalobca reflektoval na skutočnosť, že po začatí konania nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práv, o ktorých sa koná a v súlade s § 80 CSP by navrhol zmenu v osobe žalovaného. Nesúhlasil s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie neskúmal procesné podmienky vo vzťahu ku spoločnosti EKOTREND Kft., pretože táto spoločnosť nebola sporovou stranou v tomto konaní a nikdy ani nebol podaný návrh, aby takouto sporovou stranou bola. Poukázal na to, že z dôkazného prostriedku označeného ako „Úradný preklad – ARCHIVOVANÝ VÝPIS Z OBCHODNÉHO REGISTRA“, ktorý je obsahom súdneho spisu vyplýva, že číslo začínajúce sa písmenami Cg. Predstavuje číslo obchodného registra. Ide preto o obdobu slovenskej vložky, ktorá sa uvádza pri výpise z Obchodného registra Slovenskej republiky. Označenie začínajúce sa písmenami Cg. preto nemožno považovať za obdobu slovenského IČO ako univerzálneho a nemenného identifikátora. Uviedol, že spoločnosť EKOTREND Kft. s reg.č. Cg. 12-09-009213 nikdy nevznikla a neexistuje, nakoľko nebola zapísaná do maďarského obchodného registra. Naopak, spoločnosť EKOTREND Kft. s reg.č. Cg. 12-09-009371 je jediná existujúca spoločnosť s týmto názvom. Zároveň poukázal na znenie § 134 CSP, ktoré predstavuje špeciálnu právnu normu v porovnaní s právnou normou ustanovenou v § 133 ods. 2 CSP. Z uvedeného vyplýva, že na zahraničnú právnickú osobu sa § 133 ods. 2 CSP neaplikuje. Spoločnosť EKOTREND Kft., reg.č. Cg. 12-09-009371 je správne označená nielen identifikátorom, ktorým je obchodné meno, ale aj sídlom a spoločníkom. Preto s tvrdením žalobcu, že nesprávnym označením registračného čísla uvedeného v maďarskom obchodnom registri vznikli pochybnosti o procesnej spôsobilosti tejto spoločnosti nie je možné súhlasiť. Mal za nesporné, že pri spoločnosti EKOTREND Kft. boli všetky zákonom vyžadované údaje uvedené, t.j. obchodné meno a adresa sídla, čo implicitne potvrdil aj konkurzný súd, ktorý povolil, aby táto obchodná spoločnosť vstúpila do konkurzného konania namiesto neho. Mal za to, že v tomto prípade ide o špecifickú situáciu, pri ktorej je potrebné zohľadniť skutočnosť, že ide o zjavný omyl v písaní. Podporne poukázal na názor vyslovený Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze sp.zn. III.ÚS 108/2010 zo dňa 20.05.2010. Žalovaný vyslovil názor, že nesprávne uvedenie reg.čísła pri zahraničnej právnickej

osobe nemôže v žiadnom prípade založiť správnosť tvrdenia žalobcu, že spoločnosť EKOTREND Kft. je subjekt bez procesnej subjektivity. Nepresnosť, resp. chyba pri uvedení reg.čísła spoločnosti nebráni identifikácii právnickej osoby a tým pádom nemôže viesť k záveru, že spoločnosť EKOTREND Kft. nemá právnu a procesnú subjektivitu. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Obdo V 4/2005, 1Obdo V 5/2005 zo dňa 27.02.2006, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2008. Žalovaný opätovne zdôraznil, že nakoľko konkurzný súd rozhodol o povolení vstupu spoločnosti EKOTREND Kft. do konkurzného konania namiesto žalovaného, potvrdil tým, že chybné uvedenie registračného čísla je iba písárskou chybou, ktorá nemôže mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Mal za zrejmé, že nesprávne uvedenie registračného čísla spoločnosti EKOTREND Kft. je iba zrejmou chybou v písaní, ktorá nemá žiadny vplyv na konkurzné a už vôbec nie na toto konanie. Chybné uvedenie registračného čísla preto podľa jeho názoru v žiadnom prípade nepredstavuje vadu, ktorá by mala vplyv na prebiehajúce konanie.

23. K námietke žalobcu, že toto konanie je od samotného počiatku zaťažené aj inými procesnými pochybeniami, a to že súd prvej inštancie vôbec nehodnotil splnenie popierajúcim veriteľom týkajúce sa zaplataenia predčlávku na trovy konania žalovaný vo vyjadrení uviedol, že túto argumentáciu žalobcu považuje za účelovú a irelevantnú. V konaní bolo nesporne preukázané, že súd nemohol z dôvodu straty pasívnej vecnej legitímácie rozhodnúť inak, ako zamietnutím žaloby. Nakoľko v konaní absentoval správny pasívne legitímovaný subjekt, súd prvej inštancie sa tejto námietke žalobcu nemohol venovať. K namietanej nečinnosti súdu prvej inštancie žalovaný uviedol, že žalobca sám priznal, že o postúpení jeho pohľadávky mal vedomosť už v roku 2020, kedy uviedol, že nespochybnuje, že žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.06.2020 oznámil postúpenie pohľadávky. Mal teda dostatok času na to, aby navrhol vykonanie dokazovania skôr, v súlade s princípom hospodárnosti a efektívnosti sporového konania. Mal za to, že žalobca si musel byť vedomý, že z dôvodu jeho procesného pochybenia súd prvej inštancie neskúmal a ani nemal prečo skúmať procesnú subjektivitu spoločnosti EKOTREND Kft., teda spoločnosti, ktorej vstup do konania nebol zo strany žalobcu navrhnutý. Zároveň poukázal na bod 41. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a uviedol, že žalobca nesprávne interpretoval ustanovenie § 80 ods. 2 CSP.

24. Žalovaný vo vyjadrení vyjadril nesúhlas s tvrdením žalobcu, že odvolací súd v uznesení č.k. 41CoKR/32/2019 zo dňa 20.11.2019 vyslovil právny záver, že popretie pohľadávky žalobcu žalovaným je neúčinné. Argumentáciu žalobcu s odkazom na konanie vedené pod sp.zn. 62Cbi/3/2019 považoval za irelevantnú, pretože skutkový stav v predmetnom konaní bol odlišný od skutkového stavu v tomto konaní. V tomto smere odkázal na bod 40. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že právo popierať pohľadávky iných veriteľov nie je právom spojeným s pohľadávkou popierajúceho veriteľa, pričom predmetné tvrdenia nepodporil žiadnymi dôkaznými prostriedkami. Uviedol, že o postúpení pohľadávky a povolení vstupu nového veriteľa do konkurzného konania transparentne a s predstihom informoval súd prvej inštancie a žalobcu, keď vo vyjadrení zo dňa 15.06.2020 oznámil, že postúpil pohľadávku na spoločnosť EKOTREND Kft. a že táto spoločnosť ako nový veriteľ podala návrh na vstup do konkurzného konania sp.zn. 1K 79/2015. Právnym dôsledkom rozhodnutia konkurzného súdu o vstupe nadobúdateľa pohľadávky do konania je vznik oprávnenia na výkon práv spojených s nadobudnutou pohľadávkou. Od zverejnenia oznámenia o právoplatnosti uznesenia o povolení vstupu do konania v Obchodnom vestníku vykonáva práva spojené s nadobudnutou pohľadávkou jej nadobúdateľ. Keďže v čase rozhodovania súdu prvej inštancie nebol veriteľom úpadcu, žalovaný vyslovil názor, že táto skutočnosť mala byť zo strany žalobcu reflektovaná aj z procesnoprávneho hľadiska. Preto na a toto konanie bolo potrebné aplikovať § 80 CSP a stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie vyjadreným v bode 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

25. K žalobcom namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu nároku na náhradu trov konania žalovaný uviedol, že zo strany žalobcu nebola preukázaná existencia žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa, na základe ktorých by súd mohol nepriznať nárok na náhradu trov konania. Ohradil sa proti žalobcom tvrdeným skutočnostiam ohľadom jeho šikanózneho a čisto účelového konania. Tieto tvrdenia žalobca nepodložil žiadnymi dôkaznými prostriedkami, a preto nemajú žiadnu relevanciu. Preto mal za to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania správne postupoval podľa § 255 CSP. Na záver žalovaný vyslovil nesúhlas s návrhom žalobcu, aby odvolací súd na prejednanie odvolania a dôkazov priložených k odvolaniu nariadil pojednávanie a následne podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu. Odvolanie žalobcu považoval za nedôvodné. Mal za to, že

súd prvej inštancie vykonal v konaní náležité dokazovanie, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, vec právne správne posúdil. Napadnutý rozsudok považoval za riadne odôvodnený. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

26. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Poukázal na nové skutočnosti, ktoré nastali po vydaní napadnutého rozsudku a podľa názoru žalobcu majú priamy vplyv na toto konanie. Poukázal na späťvzatie žaloby o určenie popretej pohľadávky vo veci sp.zn. 63Cbi/1/2019, žalobcu EKOTREND Kft.. Uviedol, že späťvzatie žaloby spoločnosťou EKOTREND Kft. ako právnym nástupcom JUDr. Samuela Valenta v konkurze aj v konaní sp.zn. 63Cbi/1/2019 má za následok zastavenie konania o určenie popretej pohľadávky a zánik spoločnosti EKOTREND Kft. s identifikačným číslom Cg: 12-09-009231 ako účastníka konkurzného konania. Ak podľa právneho názoru súdu prvej inštancie, s ktorým nesúhlasil, že zmena v osobe účastníka konkurzu automaticky znamená zmenu strany sporu v incidenčnej žalobe, zánik osoby žalovaného ako účastníka konkurzného konania má priamy dopad na stratu pasívnej vecnej legitímácie žalovaného počas odvolacieho konania bez ohľadu na to, že žalobca zmenu účastníka na strane žalovaného nenavrhol. Zdôraznil, že z listinných dôkazov predložených odvolaciemu súdu je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že EKOTREND Kft., s identifikačným číslom Cg: 12-09-009213 nikdy nevznikla, rozhodnutie, ktorým súd povolil vstup tejto spoločnosti do konkurzného konania namiesto A. B. C. je preto rozhodnutím, ktoré nemôže vyvolať žiadne právne účinky. Ďalej poukázal na neprávoplatný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 26Cbi/10/2020 zo dňa 10.09.2020 zo dňa 10.09.2025 vo veci vylúčenia pohľadávky zo súpisu majetku žalobcu EKOTREND Kft., reg.č. Cg: 12-09-009213. V tomto konaní súd žalobu zamietol z dôvodu, že EKOTREND Kft. s identifikačným číslom Cg: 12-09-009371 nie je nositeľom hmotného práva, nakoľko pôvodný žalobca GA.STAV s.r.o. uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávky so spoločnosťou EKOTREND Kft. reg.č. Cg: 12-09-009213, ktorá však nikdy nevznikla. Zároveň dal do pozornosti skutočnosť, že vo veci vylúčenia pohľadávky z konkurznej podstaty rozhodla zákonná sudkyňa, ktorá je zároveň konkurznou sudkyňou v konkurze úpadcu a zákonnou sudkyňou aj v tejto prejednávanej veci. Zdôraznil, že žalovaný v tejto veci, rovnako ako aj GA.STAV, s.r.o. v konaní sp.zn. 26Cbi/10/2020 postúpil pohľadávku neexistujúcej spoločnosti, zmluva o postúpení pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom a postupník sa nemohol stať vlastníkom postúpenej pohľadávky.

27. K vyjadreniu žalovaného žalobca uviedol, že v konaní bolo od začiatku listinnými dôkazmi preukázané, že je nositeľom subjektívneho práva, ktoré bolo popretím pohľadávky žalovaným ohrozené. Postúpenie jeho pohľadávky žalovaným na maďarskú obchodnú spoločnosť považoval za čisto špekulatívne, nakoľko zakladateľom a spoločníkom tejto neexistujúcej spoločnosti bol žalovaný a v existujúcej spoločnosti je žalovaný spoločníkom a konateľom aj v súčasnosti. Aj naďalej tvrdil, že § 80 ods. 2 CSP je potrebné vykladať spôsobom, že ak má mať súd za preukázané, že došlo k prechodu alebo prevodu pohľadávky na osobu, ktorá má vstúpiť do konania, musí skúmať procesnú subjektivitu nadobúdateľa pohľadávky. Preto pokiaľ v tomto konaní vyslovil odôvodnenú pochybnosť o neexistencii osoby, na ktorú mala prejsť pohľadávka žalovaného a poukázal na procesné nedostatky v konaní o povolení vstupu nového účastníka EKOTREND Kft., ident.č. Cg: 12-09-009213 do konkurzu namiesto žalovaného, mal sa súd prvej inštancie jeho námietkami z dôvodu právnej istoty súdu a strán v konaní zaoberať. Tvrdenie žalovaného o tom, že mu žiadny záväzný právny predpis neukladá povinnosť preukázať súdu právnu subjektivitu nadobúdateľa pohľadávky považoval za účelové. Pokiaľ žalovaný uviedol, že konkurzný súd nemal pochybnosti o procesnej subjektivite EKOTREND Kft., Cg: 12-09-009213 ako právneho nástupcu žalovaného, opakovane zdôraznil, že konkurzný súd mal úradný preklad výpisu z registra Cg: 12-09-009213 zo dňa 09.07.2013, pričom prehliadol, že pri všetkých zapisovaných údajoch je uvedená poznámka „v štádiu konania“ a nie poznámka „platný“. Poukázal na charakter žaloby o určenie neúčinnosti popretia jeho pohľadávky, ktorá nie je typickou incidenčnou žalobou. V prejednávanej veci pre absenciu listiny preukazujúcej právnu subjektivitu nadobúdateľa pohľadávky nielen žalobca, ale ani súd prvej inštancie nemal za preukázané, že postavenie žalovaného zaniklo v dôsledku prevodu pohľadávky zo žalovaného na inú osobu, navyše ak boli údaje o osobe nadobúdateľa v oznámení žalovaného v rozpore s priloženou zmluvou o postúpení pohľadávky. Namietal, že hospodárnosť konania ako dôvod, prečo súd prvej inštancie zamietol žalobu neobstojí. Ak by za daných okolností návrh na zmenu strany sporu na strane žalovaného podal, konanie by bolo rovnako „nehospodárne“, nakoľko súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku tvrdil, že by musel vzhľadom na námietky zo strany žalobcu vykonať dokazovanie za účelom existencie daného subjektu. Žalobca ďalej uviedol, že rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky alebo Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky o ktoré oprel žalovaný svoje tvrdenia sú čo do skutkovej stránky veci odlišné a všeobecné právne závery vyslovené v týchto rozhodnutiach nie je možné aplikovať na prejednávajúcu vec. Zopakoval, že v oznámení o postúpení pohľadávky žalovaný uviedol spoločnosť s ident.č. Cg: 12-09-09371, pohľadávka však bola postúpená na spoločnosť s ident.č. Cg: 12-09-009213, ktorá síce založená bola, ale ako právnická osoba nevznikla. V žiadnom prípade nejde o „zámenu jedného čísla v identifikačnom čísle právnickej osoby“, ale o neplatnú zmluvu o postúpení pohľadávky. Zotrvával na svojej právnej argumentácii vyslovenej v odvolaní proti napadnutému rozsudku. Na zdôraznenie žalobca uviedol, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy zásadné odlišnosti v konaní, keď mal žalobca navrhnúť zmenu strany sporu na strane žalovaného z dôvodu postúpenia žalovaného spornej pohľadávky v čase, keď už bolo v konaní preukázané, že popretie pohľadávky žalovaným nie je účinné, bol by v konaní úspešný a navyše oznámenie žalovaného o postúpení pohľadávky bolo zmätočné a neúplné. Mal za zrejmé, že v registri úpadcov sú údaje nielen k jeho pohľadávke, ale aj iných veriteľov popretých A. B. C. zapísané nesprávne, môže ísť o administratívny nedostatok zo strany správcu, ale aj nedokonalosť samotného formulára, ktorý správca len vyplní. Ako príklad uviedol spor vedený žalobcom TIMMA, s.r.o. proti žalovanému v identickej veci a poukázal na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 62Cbi/3/2019 zo dňa 11.02.2020 a na závery odvolacieho súdu uvedené v potvrdzujúcom rozsudku č.k. 43CoKR/23/2020-124 zo dňa 29.07.2020.

28. Žalobca vo vyjadrení ďalej odmietol ako nesprávne a nespravodlivé rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania v prospech žalovaného, keď o náhrade trov rozhodol čisto formálne, bez prihliadnutia na charakter sporu a pričítal úspech v spore v celom rozsahu žalovanému aj napriek tomu, že odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení prikázal súdu prvej inštancie znovu konať vo veci určenia neúčinnosti popretia jeho pohľadávky a napriek tomu, že základ sporu – neúčinnosť popretia pohľadávky žalovaným bola v konaní preukázaná. Zotrvával na svojej námietke, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania neaplikoval § 257 CSP. Nakoniec uviedol, že odhliadnuc od otázky, či osoba, ktorá nemá právnu subjektivitu je oprávnená zobrať späť žalobu, späťvzatím žaloby o určenie popretej pohľadávky v konaní sp.zn. 63Cbi/1/2019 právnym nástupcom žalovaného EKOTREND Kft., ident.č. Cg: 12-09-009213 vznikol právny stav, keď sa spoločnosť, ktorú podľa názoru súdu prvej inštancie mal žalobca navrhnúť na vstup do konania na strane žalovaného sama dobrovoľne vzdala postavenia účastníka v konkurze. Znamená to, že ani v konaní prvoinštančného súdu, ani v odvolacom konaní už nie je možné odstrániť neúplnosť a zmätočnosť oznámenia o postúpení pohľadávky žalovaným, nakoľko právoplatným zastavením konania v spore o určenie popretej pohľadávky sp.zn. 63Cbi/1/2019 vznikne v tomto konaní neodstrániteľná prekážka, ktorou bude zánik žalovaného ako účastníka konkurzného konania. Preto považoval za správne aj naďalej žiadať, aby odvolací súd posúdil jeho odvoláciu námietku proti druhej a tretej výrokovej vete napadnutého rozsudku, teda výrokov o náhrade trov konania a svojim rozhodnutím odstránil zjavnú nespravodlivosť rozhodnutia súdu prvej inštancie s dôrazom na okolnosti, ktoré ho viedli k vyvolaniu sporu, priebeh konania a v konaní zabezpečené dôkazy, ktoré jednoznačne preukázali porušenie a ohrozenie jeho práv zo strany žalovaného.

29. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

30. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

31. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

32. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

33. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo k doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcom dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

34. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa predmetnou žalobou domáhal, aby súd určil, že popretie pohľadávky žalobcu v konkurze vedenom na majetok úpadcu SAPUCHA, s.r.o., pod sp.zn. 1K/79/2015 popierajúcim veriteľom A. B. C. je neúčinné a určenia, že prihlásená pohľadávka veriteľa – žalobcu vo výške 220.100,07 Eur je v konkurze v celom rozsahu zistená čo do právneho dôvodu, výšky prihlásenej sumy 220.100,07 Eur, vymáhateľnosti, poradia a zabezpečovacieho práva čo do druhu, poradia, predmetu a právneho dôvodu vzniku zabezpečovacieho práva. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 64Cbi/3/2019-48 zo dňa 19.06.2019 konanie zastavil a náhradu trov konania nepriznal. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací uznesením č.k. 41CoKR/32/2019-71 zo dňa 20.11.2019 prvou výrokovou vetou uznesenie okresného súdu č.k. 64Cbi/3/2019-48 zo dňa 19.06.2019 vo výroku, ktorým zastavil konanie o určenie popretej pohľadávky potvrdil a druhou výrokovou vetou uvedené uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým súd konanie zastavil o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zrušujúcu časť rozhodnutia odvolací súd odôvodnil tým, že aj keď zákon o konkurze a reštrukturalizácii nepočíta so žalobou o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky, súd nemôže o tomto nároku nekonať a nerozhodnúť o ňom, pokiaľ správca sám nezhodnotil splnenie podmienok pre účinné popretie pohľadávky zo strany veriteľa. Z uvedeného dôvodu odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní overiť správnosť žalobcom tvrdenej skutočnosti, že popierajúci veriteľ v lehote na popretie pohľadávok zaplatil na účet správcu len 350,-- Eur. Pokiaľ súd prvej inštancie zistí, že toto tvrdenie žalobcu je pravdivé, odvolací súd mu z dôvodu právnej istoty žalobcu, ako popretého veriteľa uložil povinnosť rozhodnúť o neúčinnosti popretia pohľadávky veriteľom – žalovaným. Predmetom konania potom ostalo už len konanie o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky veriteľom.

35. Vo vyjadrení zo dňa 15.06.2020 žalovaný súdu oznámil, že po začatí konania ako veriteľ úpadcu SAPUCHA, s.r.o. v postavení postupcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.02.2020 previedol svoju pohľadávku vo výške 12.893,31 Eur zapísanú v zozname pohľadávok pod č. 13AA, zverejnenú v Obchodnom vestníku č. 13/2019 dňa 18.01.2019 na nového veriteľa EKOTREND Kft., 3100 Salgotarján, Rákóczi út. 42. fszt.ép 7, Maďarsko, zapísaného v obchodnom registri Maďarska pod reg.č. Cg. 12-09-009371. Zároveň oznámil, že konkurzný súd rozhodol o povolení vstupu tohto nového veriteľa namiesto pôvodného veriteľa – žalovaného, pričom uvedené povolenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 104/2020 dňa 02.06.2020. Spolu s vyjadrením žalovaný súdu predložil aj Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 24.02.2020 uzavretú medzi žalovaným ako postupcom a spoločnosťou EKOTREND Kft., 3100 Salgotarján, Rákóczi út. 42., fszt. 7, zapísanej v obchodnom registri pod reg.č. Cg. 12-09-009213.

36. Podľa § 25 ods. 1 ZKR, ak počas konkurzného konania dôjde k prevodu alebo prechodu pohľadávky, ktorá veriteľovi zakladá postavenie účastníka konkurzného konania, súd rozhodne na návrh nadobúdateľa pohľadávky o jeho vstupe do konkurzného konania, ak je v návrhu nadobudnutie pohľadávky preukázané. Inak návrh na vstup do konkurzného konania zamietne.

37. Podľa § 25 ods. 5 ZKR, len čo uznesenie o vstupe do konkurzného konania nadobudne právoplatnosť, súd bezodkladne zverejní oznam o nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia v Obchodnom vestníku. Od zverejnenia tejto skutočnosti v Obchodnom vestníku môže práva spojené s nadobudnutou pohľadávkou v konkurznom konaní vykonávať jej nadobúdateľ.

38. Podľa § 28 ods. 2 ZKR, prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu; v jednom rovnopise veriteľ doručí prihlášku aj na súd. Doručením prihlášky do elektronickej schránky správcu sa prihláška považuje za doručenú aj na súde.

39. Podľa § 28 ods. 3 ZKR, ak veriteľ doručí správcovi prihlášku neskôr, na prihlášku sa prihlíada, veriteľ však nemôže vykonávať hlasovacie právo a ďalšie práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Právo na pomerné uspokojenie veriteľa tým nie je dotknuté; môže byť však uspokojený len z výťažku zaradeného do rozvrhu zo všeobecnej podstaty, ktorého zámer zostaviť bol oznámený v Obchodnom vestníku po doručení prihlášky správcovi. Zapísanie takejto pohľadávky do zoznamu pohľadávok správcu zverejní v Obchodnom vestníku s uvedením veriteľa a prihlásenej sumy.

40. Podľa § 32 ods. 2 ZKR, prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie.

41. Podľa § 32 ods. 3 ZKR, pohľadávku možno poprieť

a) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok,

b) do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené prihlásenie pohľadávky.

42. Podľa § 32 ods. 5 ZKR, ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou.

43. Podľa § 32 ods. 6 ZKR, popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá.

44. Podľa § 32 ods. 7 ZKR, popretie pohľadávky veriteľom je účinné, ak

a) bolo podané na predpísanom tlačive a

b) na bankový účet správcu bola pripísaná kaucia 350 eur s uvedením čísla pohľadávky zo zoznamu pohľadávok ako variabilného symbolu; na ten účel správca zverejní v Obchodnom vestníku bankový účet, na ktorý možno skladať kauciu; kauciu možno zložiť len do uplynutia lehoty na popretie pohľadávky, pričom pre každé popretie pohľadávky, ktorá bola uplatnená samostatnou prihláškou, musí byť zložená samostatná kaucia; kaucia tvorí súčasť všeobecnej podstaty; v prípade úplnej alebo čiastočnej dôvodnosti popretia má popierajúci veriteľ právo na vrátenie kaucie, ktoré môže uplatniť ako pohľadávku proti podstate.

45. Podľa § 32 ods. 9 ZKR, veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

46. Podľa § 27 ods. 1 písm. a) ZKR, postavenie účastníka veriteľovi zanikne v rozsahu ním prihlásenej pohľadávky alebo jej dotknutej časti dňom zverejnenia oznamu podľa § 25 ods. 5 alebo § 26 ods. 4,

47. Podľa § 25 ods. 5 ZKR, len čo uznesenie o vstupe do konkurzného konania nadobudne právoplatnosť, súd bezodkladne zverejní oznam o nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia v Obchodnom vestníku. Od zverejnenia tejto skutočnosti v Obchodnom vestníku môže práva spojené s nadobudnutou pohľadávkou v konkurznom konaní vykonávať jej nadobúdateľ.

48. Podľa § 26 ods. 4 ZKR, len čo uznesenie o potvrdení prevodu alebo prechodu pohľadávky nadobudne právoplatnosť, súd bezodkladne zverejní oznam o nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia v Obchodnom vestníku. Od zverejnenia tejto skutočnosti v Obchodnom vestníku môže práva spojené s nadobudnutou pohľadávkou v konkurznom konaní vykonávať jej nadobúdateľ.

49. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

50. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

51. Podľa § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

52. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 24.04.2025 uplatnil sudcovskú koncentráciu konania, keď odmietol vykonanie ním navrhnutého dokazovania. Týmto dokazovaním mala byť preukázaná vecná legitímácia osoby, na ktorú mala byť postúpená pohľadávka žalovaného. Mal za to, že týmto postupom súd prvej inštancie závažným spôsobom porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie.

53. Účelom sudcovskej koncentrácie konania upravenej v § 153 CSP je zabrániť tomu, aby strany sporu zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Takýmto prípadom môže byť situácia, keď strana sporu uvádza svoje skutkové tvrdenia alebo predkladá dôkazné návrhy až na pojednávaní (resp. krátko pred pojednávaním, nerešpektujúc potrebu zachovania zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie pre strany sporu v zmysle § 178 ods. 2 CSP), následkom čoho by mohlo dôjsť k zmareniu účelu už nariadeného pojednávania a k jeho odročeniu. Nie je však možné vylúčiť, že v konkrétnom prípade môže byť predloženie skutkového tvrdenia alebo dôkazného návrhu až na pojednávaní, resp. krátko pred pojednávaním, dôvodné. Prichádza do úvahy vtedy, keď poskytnutie nových skutkových tvrdení, či predloženie nových dôkazných návrhov, je bezprostrednou reakciou na nové okolnosti, o ktorých sporová strana skôr nevedela a ani pri vynaložení náležitej starostlivosti vedieť nemohla, alebo ide o okolnosti, ktoré nastali krátko pred samotným pojednávaním. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu vyhodnotí vždy súd. Je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní, alebo či pristúpi k procesnej sankcii, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne, a tým mu neprizná procesné účinky.

54. Odvolací súd poukazuje na to, že koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Ustanovenie § 366 CSP má základ v koncentrácii konania podľa § 153 a § 154 CSP. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany podľa tohto ustanovenia možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Podľa § 384 ods. 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP. Podľa ustanovenia § 366 CSP možno prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie len v prípade, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

55. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.06.2020, ktorého súčasťou bolo aj oznámenie o postúpení jeho pohľadávky na nového veriteľa bolo žalobcovi doručené dňa 03.03.2025. Žalobca k tomuto vyjadreniu žalovaného sa vyjadril vyjadrením zo dňa 13.03.2025, doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.03.2025. V tomto vyjadrení žalobca uviedol, že vzhľadom na predmet tohto konania (určenie neúčinnosti popretia pohľadávky žalobcu) nie je dôvod na to, aby inicioval zmenu v osobe žalovaného podľa § 80 CSP. Zároveň uviedol, že postúpenie pohľadávky žalovaného na nového veriteľa považuje len za špekulatívny postup. Návrh na vykonanie dokazovania,

ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť predložiť výpis z obchodného registra spoločnosti, na ktorú bola prevedená pohľadávka žalovaného zapísanej pod reg.č. Cg. 12-09-009213 v úradnom preklade do slovenského jazyka žalobca predložil až na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 24.04.2025. Tento dôkazný prostriedok žalobca navrhol vykonať s poukazom na rozpor týkajúci sa rôznych registračných čísiel spoločnosti, na ktorú bola pohľadávka postúpená. Uvedený rozpor žalobca videl v tom, že žalovaný vo svojom oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 15.06.2020 oznámil, že svoju pohľadávku postúpil na spoločnosť EKOTREND Kft. s reg.č. Cg. 12-09-009371, avšak k oznámeniu priložil zmluvu o postúpení pohľadávky, z ktorej vyplýva, že pohľadávku postúpil na spoločnosť s reg.č. Cg. 12-09-009213. Toto vykonanie dokazovania žalobca navrhol za účelom preukázania skutočnosti, či pohľadávka žalovaného bola platne postúpená. Odvolací súd konštatuje, že žalobca aj napriek tomu, že mal vedomosť o postúpení pohľadávky žalovaného na nového veriteľa, nepodal návrh na zmenu strany sporu na strane žalovaného v súlade s § 80 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca nepodal návrh na zmenu strany sporu na strane žalovaného, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že uvedený dôkaz navrhnutý žalobcom nie je dôvodný, a preto neexistoval ani dôvod na zisťovanie existencie subjektu, na ktorý bola postúpená pohľadávka žalovaného, t.j. preukazovanie pasívnej legitímácie spoločnosti, ktorá sa nestala stranou tohto sporu namiesto žalovaného. Zároveň aj odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že konkurzný súd v konkurznom konaní úpadcu SAPUCHA, s.r.o. vedenom pod sp.zn. 1K/79/2015 rozhodol o povolení vstupu nového veriteľa EKOTREND Kft. namiesto žalovaného do konkurzného konania úpadcu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca vykonanie dokazovania za účelom preukázania procesnej subjektivity právneho nástupcu žalovaného a platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky mohol navrhnuť už skôr, súčasne s podaním svojho vyjadrenia zo dňa 13.03.2025, pričom žalobca tak neurobil. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že vykonanie tohto dokazovania by malo za následok odročenie pojednávania. Odvolací súd má preto za to, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď vykonanie takéhoto dokazovania neskoro uplatneného až na pojednávaní nepripustil.

56. Pokiaľ žalobca spolu s odvolaním predkladal nové dôkazy, a to listiny týkajúce sa zápisu spoločnosti nadobúdateľa pohľadávky – spoločnosti EKOTREND Kft., reg.č. Cg. 12-09-009213 do obchodného registra v Maďarsku a poukázal na rozhodnutia vo veci vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 63Cbi/1/2019 a pod sp.zn. 26Cbi/10/2020 ide o novoty v odvolacom konaní. Podľa § 366 písm. c), d) CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd žalobcom predložené listinné dôkazy v odvolacom konaní nepovažoval za také dôkazy, ktoré by preukázali nesprávnosť rozhodnutia súdom prvej inštancie, a to aj s poukazom na to, že žalobca aj napriek svojej vedomosti o existencii zmluvy o postúpení pohľadávky žalovaného nepodal návrh na zmenu strany sporu na strane žalovaného a ani včas nenamietol neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobcovi zároveň nič nebránilo, aby listiny týkajúce sa zápisu spoločnosti EKOTREND Kft., reg. Č. 12-09-009213 zabezpečil v dostatočnom časovom predstihu pred pojednávaním na súde prvej inštancie. Z uvedeného dôvodu odvolací súd na novoty žalobcu uplatnené v odvolacom konaní neprihliadol.

57. Odvolací súd sa ďalej stotožnil so záverom súdu prvej inštancie týkajúcim sa tvrdeného nedostatku naliehavého právneho záujmu v tomto konaní, pričom súd prvej inštancie správne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoKR/32/2019 zo dňa 20.11.2019. Týmto rozhodnutím odvolací súd okrem iného zrušil uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 64Cbi/3/2019-48 zo dňa 19.06.2019 vo výroku, ktorým súd konanie zastavil o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky a vrátil mu vec v tejto časti na ďalšie konanie. Súčasne v tomto rozhodnutí vydanom v tejto konkrétnej veci odvolací súd vyslovil názor, že aj napriek tomu, že zákon o konkurze a reštrukturalizácii nepočíta so žalobou o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky, je potrebné o tomto nároku konať a rozhodnúť o ňom, pokiaľ správca sám nezhodnotil splnenie podmienok pre účinné popretie pohľadávky zo strany veriteľa. Aj s poukazom na takto vyslovený názor odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, odvolací súd sa stotožnil s vyhodnotením súdu prvej inštancie, že táto žaloba by bez začatia konkurzného konania nebola. Z uvedeného dôvodu odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že naliehavý právny záujem v predmetnom spore je daný, nakoľko vyplýva z podstaty sporu vyvolaného konkurzným konaním.

58. Žalobca navrhoval v predmetnom konaní postupovať podľa rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 62Cbi/3/2019-91 zo dňa 11.02.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoKR/23/2020-124 zo dňa 29.07.2020 vo veci žalobcu TIMMA s.r.o. a totožného žalovaného, ktorého predmetom bolo určenie neúčinnosť popretia pohľadávky v konkurznom konaní. Odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetné rozhodnutie bolo vydané skôr, ako došlo k postúpeniu pohľadávky zo strany žalovaného na nového veriteľa. Nakoľko postúpením pohľadávky žalovaného na nový subjekt došlo k zmene skutkovej situácie až po vydaní uvedeného rozhodnutia, aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné uvedené rozhodnutie na toto konanie aplikovať. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval námietku žalobcu, že súd prvej inštancie v predmetnej veci nepostupoval podľa tohto rozhodnutia za nedôvodnú.

59. Odvolací súd sa tiež stotožnil s posúdením pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v tomto konaní súdom prvej inštancie. Odvolací súd zistil, že v konkurznom konaní žalovaný postúpil svoju pohľadávku zapísanú v zozname pohľadávok úpadcu SAPUCHA s.r.o. pod č. 13a zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2020 na spoločnosť EKOTREND Kft., so sídlom Rákoczi út.XX, fszt. 7, 3100 B., zapísanú v obchodnom registri pod reg.č. Cg. 12-09-009213, Maďarsko ako nového veriteľa. Konkurzný súd v konkurznom konaní rozhodol o povolení vstupu nového veriteľa namiesto žalovaného do konkurzného konania, pričom uznesenie o povolení vstupu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 104/2020 dňa 02.06.2020 a právoplatnosť nadobudlo dňa 18.06.2020. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu v konaní nebolo sporné, že v priebehu tohto konania došlo k zániku postavenia žalovaného ako účastníka konkurzného konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 1K/79/2015 podľa § 27 ods. 1 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Odvolací súd sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nový veriteľ sa dňom zverejnenia oznámenia stáva účastníkom konkurzného konania a môže sa stať aj účastníkom incidenčného konania. V incidenčnom konaní pri rozhodovaní o vstupe novej strany sporu do konania by súd v zásade nemal skúmať, či došlo k prevodu alebo prechodu pohľadávky. Túto skutočnosť skúmal totiž už konkurzný súd, a preto by nebolo správne, aby ten istý súd prišiel k inému záveru. Ak návrh na zmenu strany sporu v incidenčnom konaní nie je podaný, strana sporu, ktorá stratila postavenie konkurzného veriteľa, stráca aktívnu, resp. pasívnu legitímáciu aj z dôvodu, že nie je už účastníkom konkurzného konania. V prípade, ak niektorej zo strán sporu počas incidenčného konania z akýchkoľvek dôvodov zanikne v konkurznom konaní postavenie účastníka konkurzného konania, súd nemá inú možnosť ako žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej, resp. pasívnej legitímácie v konaní.

60. Žalobca v konaní namietal, že žalovaný súčasne s postupovanou pohľadávkou nepreviedol právo popierať pohľadávku iných veriteľov, ani právo byť účastníkom konania. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že právo popierať pohľadávku iných veriteľov a právo byť účastníkom konania vyplýva priamo z ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii, a to konkrétne z ustanovenia § 32 ods. 2 ZKR. Uvedené ustanovenie spája právo popierať prihlásené pohľadávky účastníkom konania, ktorými sú správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky v konkurze na majetok úpadcu. Z uvedeného ustanovenia tiež vyplýva aj okruh účastníkov konania v sporoch spojených alebo vyvolaných konkurzom vedeným na majetok úpadcu. Súd prvej inštancie tak správne konštatoval, že momentom zániku procesného postavenia veriteľa v konkurznom konaní, takémuto veriteľovi zanikajú aj všetky práva spojené s jeho procesným postavením veriteľa prihlásenej pohľadávky. Pokiaľ teda zo zmluvy o postúpení nevyplýva, že by s postupovanou pohľadávkou prechádzali na nového veriteľa aj všetky práva spojené s popieraním pohľadávky iných veriteľov, ako aj účasti v sporoch súvisiacich alebo vyvolaných konkurzom, aj podľa názoru odvolacieho súdu uvedené vyplýva priamo zo zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Nakoľko predmetný spor, ktorého predmetom je určenie neúčinnosti popretia pohľadávky veriteľom je sporom vyvolaným konkurzným konaním, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že momentom zániku žalovaného ako veriteľa v konkurznom konaní zanikla aj jeho pasívna vecná legitímácia v tomto spore.

61. Odvolací súd sa tiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca sám zavinil, že jeho žalobe nemohlo byť vyhovené, nakoľko riadne a včas nereagoval na zmenu skutkovej situácie, ktorá nastala v dôsledku postúpenia pohľadávky žalovaného na nového veriteľa. Pokiaľ žalobca namietal, že oznámenie o postúpení pohľadávky je zmätočné, odvolací súd má rovnako, ako súd prvej inštancie za to, že bolo na žalobcovi, aby skutočnosť, že v zmluve o postúpení pohľadávky je iné registračné číslo, ako v oznámení o postúpení pohľadávky namietal skôr. Nakoľko žalobca v tomto konaní odmietol podať návrh na zmenu strany sporu na strane žalovaného, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie

správne konštatoval, že neexistoval dôvod skúmať procesnú subjektivitu spoločnosti, ktorá má nastúpiť do konania na miesto žalovaného a zároveň že súd nie je oprávnený v tomto konaní skúmať, či k zmene účastníka konkurzného konania došlo platne. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti ustanovenie § 134 CSP, podľa ktorého sa zahraničná právnická osoba v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla, prípadne iným identifikačným údajom. Z uvedeného ustanovenia CSP teda vyplýva, že pri označovaní zahraničnej právnickej osoby povinným údajom pre jej identifikáciu je názov alebo obchodné meno a adresa jej sídla. Odvolací súd preto má za to, že pokiaľ by žalobca podal návrh na zmenu strany na strane žalovaného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky stačilo by, keby právneho nástupcu pôvodného veriteľa – žalovaného označil len uvedením jeho obchodného mena a adresy jeho sídla.

62. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd má za to, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný svoju pohľadávku prihlásenú v konkurznom konaní postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2020 na nového veriteľa – zahraničnú spoločnosť EKOTREND Kft. a že konkurzný súd rozhodol o povolení vstupu nového veriteľa namiesto žalovaného do konkurzného konania úpadcu SAPUCHA, s.r.o. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca, ako jediná strana v tomto konaní, bol oprávnený navrhnúť vstup nového subjektu do konania na strane žalovaného podľa § 80 CSP. Keďže žalobca v konaní týmto spôsobom nepostupoval, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď predmetnú žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného.

63. Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, pričom nevzal do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

64. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

65. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

66. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana, ktorá v konaní, spravidla v spore uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Citované ustanovenie § 255 ods. 1 CSP vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia v ust. § 256 ods. 1 CSP. Výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok je ustanovenie § 257 CSP, ktoré umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa strane, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní, či sú v konkrétnej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada jednak k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku, k postoju strán v priebehu konania a pod. (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. M Cdo 14/99, uverejnené ZSP č. 1/2000 a prispôbené novej právnej úprave).

67. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že v predmetnej veci pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikácia § 257 CSP neprichádza do úvahy a dôvody, ktoré žalobca považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, nie je možné považovať za také, ktoré by odôvodňovali výnimočné použitie tohto ustanovenia.

68. Pri aplikácii § 257 CSP sú rozhodujúce dve oblasti, a to pomery strán a okolnosti prípadu. V danom prípade žalobcom namietanú skutočnosť, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy osobitosť tohto konania, že mal preukázané, že žaloba o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky bola dôvodná a že podanie žalovaného o oznámení postúpenia jeho pohľadávky je neúplné s tým, že bola preukázaná aj sporná právna subjektivita postupníka, nie je možné považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane v konaní. Žalobca mal v dostatočnom časovom predstihu vedomosť o tom, že žalovaný svoju pohľadávku prihlásenú v konkurznom konaní úpadcu

SAPUCHA, s.r.o. postúpil na nového veriteľa. Aj napriek tomu žalobca včas neurobil žiadny úkon, ktorým by spochybnil platnosť postúpenia pohľadávky žalovaného na nový subjekt a ani nepodal návrh na zmenu strany sporu na strane žalovaného. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by nebolo možné priznať náhradu trov konania žalovanému podľa pomeru úspechu vo veci v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 255 CSP, keď podľa pomeru úspechu vo veci nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania priznal žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech.

69. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správne právnemu záveru, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

70. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % priznal žalovanému proti žalobcovi, nakoľko žalovaný mal proti žalobcovi v odvolacom konaní úspech. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

71. Rozsudok bol schválený členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).